

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി അമ്പത്തിയെട്ട്

ദാനിയേലിലെ ദുഃഖദിനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുക: ദർശനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു

Jeff Pippenger
2024-03-25

പേർഷ്യരാജാവായ കോരെശിന്റെ മുന്നാം ആണ്ടിൽ ബെൽത്തേശ്സർ എന്നു പേരായ ദാനിയേലിനു ഒരു കാര്യം വെളിപ്പെട്ടു; ആ കാര്യം സത്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയം ദീർഘമായിരുന്നു; അവൻ ആ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുകയും ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു ബോധം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ ദാനിയേൽ പൂർണ്ണമായ മൂന്നു ആഴ്ച ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രൂചികരമായ അപ്പം ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചില്ല; മാംസവും വീഞ്ഞും എന്റെ വായിൽ കടന്നില്ല; പൂർണ്ണമായ മൂന്നു ആഴ്ച തികയുന്നതുവരെ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തുമിട്ടു. ഒന്നാം മാസത്തിലെ ഇരുപത്തിനാലാം ദിവസം ഞാൻ ഹിദ്രേക്കേൽ എന്ന മഹാനദിയുടെ തീരത്തു ഇരിക്കുമ്പോൾ. ദാനിയേൽ 10:1-4.

വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പ്രതീകാത്മകമായ മൂന്നര ദിവസങ്ങളിൽ, രണ്ട് സാക്ഷികൾ വീഥിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുമ്പോൾ, ബെൽത്തേശ്സറിന് ഒരു "കാര്യം" വെളിപ്പെടുന്നു. ഇതിന് മുമ്പ് അവൻ "ദർശനം" (mareh) മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു; കാരണം ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിൽ ഗബ്രിയേൽ ഇതിനകം വന്ന് അവന് ആ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രഹണം നൽകിയിരുന്നു.

അതെ, ഞാൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ആരംഭത്തിൽ ദർശനത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടിരുന്ന ഗബ്രിയേൽ എന്ന മനുഷ്യൻ അതിവേഗത്തിൽ പറന്നെത്തി, സായാഹ്നാർപ്പണത്തിന്റെ സമയത്തോടടുത്ത് എന്നെ സ്पर्ശിച്ചു. അവൻ എന്നെ ബോധിപ്പിച്ചു, എന്നോടു സംസാരിച്ചു, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ദാനിയേലേ, നിനക്കു നൈപുണ്യവും ഗ്രഹണശക്തിയും നൽകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ അപേക്ഷകളുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ കല്പന പുറപ്പെട്ടു; അതു നിന്നെ അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ നീ അത്യന്തം പ്രിയപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു; അതുകൊണ്ട് ആ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ദർശനം ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. ദാനിയേൽ 9:21-23.

ദാനിയേൽ "ആരംഭത്തിലേ ദർശനത്തിൽ കണ്ടിരുന്ന" "ഗബ്രിയേൽ മനുഷ്യൻ" എന്ന "പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന" പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ "ഖാസോൻ" ദർശനത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; അത് എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ ദർശനം ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിനുവേണ്ടിവ്യഖ്യാനിച്ചതിനെ

സംബന്ധിച്ചതായിരുന്നൂ. എന്നാൽ ദാനിയേൽ ഒൻപതാം അദ്ധ്യായത്തെ പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരുന്ന "ദർശനം" രൂപപ്രത്യക്ഷതയുടെ "മറൈഫ്" ദർശനമായിരുന്നൂ. തുടർന്ന് ഗ്രന്ഥിയേൽ ഇരുപത്തൊന്നിമുന്നൂറ് വർഷങ്ങളിലെ പ്രവചനത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ വിഭജനരേഖ ദാനിയേലിന് നൽകുന്നൂ.

ഒൻപതാം അദ്ധ്യായം ദാര്യായേശിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ നിവൃത്തിയായി. ബെൽത്തശസ്സർ "കോറേശിന്റെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ" താൻ "ദർശനം ഗ്രഹിച്ചു" എന്നു പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, അവൻ "മറൈഫ്" ദർശനം രണ്ടു വർഷമായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. വിലാപത്തിന്റെ "ആദിവസങ്ങളിൽ" ബെൽത്തശസ്സർ ഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങിയതു "കാര്യമായിരുന്നു"; അതാണ് എബ്രായ പദമായ "ദാബാർ"; അതു ദീർഘമായിരുന്നു, കാരണം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കാലം ഇരുപത്തയ്യായിരത്തി ഇരുപത് വർഷമായിരുന്നു.

ദാനിയേൽ ഇതിനകം തന്നെ "കാര്യം" എന്നതിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു; കാരണം ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അവൻ ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രാർത്ഥന നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു; അതാണ് "കാര്യത്തിന്റെ" പ്രാർത്ഥന. "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" സംബന്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ച വെളിച്ചമുണ്ടായി; ബെൽത്തശസ്സർ ദുഃഖാചരണത്തിന്റെ ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസങ്ങൾക്കിടെ അതിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വന്നു; ആ ദുഃഖദിവസങ്ങളിൽ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" മേലുണ്ടായിരുന്ന ആ വർദ്ധിത വെളിച്ചം, 1856-ൽ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" മേലുണ്ടായ വർദ്ധിത വെളിച്ചത്തെ പ്രതീകീകരിച്ചു. മില്ലറൈറ്റുകൾക്കും "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" സംബന്ധിച്ചു മുമ്പേ അറിവുണ്ടായിരുന്നു; കാരണം അവർ അതിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു; എന്നാൽ അവരുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഫിലദെൽഫ്യൻ പ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ലയോദീക്യൻ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു അവർ മാറിയ അതേ നിർണായക ഘട്ടത്തിൽ അവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതായ അധിക വെളിച്ചം അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു.

ബെൽത്തശസ്സറിന്റെ ദുഃഖദിനങ്ങൾ, ഫിലദെൽഫ്യൻ പ്രസ്ഥാനം 1856-ൽ ലൗദിക്യൻ പ്രസ്ഥാനമായി മാറുകയും, തുടർന്ന് 1863-ൽ ലൗദിക്യൻ അഡ്വൈന്റിസ്റ്റ് സഭയായി മാറുകയും ചെയ്ത പ്രവചനചരിത്രത്തോടു സമാന്തരമാണ്. "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വർദ്ധിത വെളിച്ചവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ബെൽത്തശസ്സറിന്റെയും മില്ലറൈറ്റുകളുടെയും ചരിത്രം, മൂന്നാം ദൂതന്റെ ലൗദിക്യൻ പ്രസ്ഥാനം നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ഫിലദെൽഫ്യൻ പ്രസ്ഥാനം ആയി മാറിയതുമായും, കൂടാതെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വർദ്ധിത വെളിച്ചം വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്ന താമസകാലത്തിനുള്ളിലെ ദുഃഖദിനങ്ങളുമായും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബെൽത്തശസ്സർ ഒരു ദൂതനെയും ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെയും ഒരുപോലെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നൂ. അവന്റെ ദുഃഖകാലത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ദൂതൻ "കാര്യത്തെ" —അതായത് സത്യത്തെ— മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്;

തുടർന്നു്, 2023-ൽ മീഖായേൽ രണ്ടു് സാക്ഷികളെ ഉയിർപ്പിക്കുവേണ്ടാൾ, അവൻ ആ "കാര്യം" ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ നിൻ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു

ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ ദാനിയേൽ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ഹീബ്രു പദമായ "mareh" (ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ ദർശനം) ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ദർശനത്തിൽ നാല് പ്രാവശ്യം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം അത് "ദർശനം" എന്നായും, രണ്ടു പ്രാവശ്യം "പ്രത്യക്ഷത" എന്നായും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ ദാനിയേൽ ആദ്യമായി ഈ പദം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, താൻ "ദർശനം" ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ മറ്റു മൂന്ന് പരാമർശങ്ങൾ ദാനിയേൽ ദർശനം അനുഭവിച്ചതിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആറാം വാക്യത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖം "മിന്നലിന്റെ പ്രത്യക്ഷത പോലെ" ആയിരുന്നു.

ഒന്നാം മാസത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാലാം ദിവസത്തിൽ ഞാൻ ഹിദ്രേക്കേൽ എന്നു പേരുള്ള മഹാനദിയുടെ കരയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി; അപ്പോൾ ഇതാ, ശബ്ബാസ്ത്രം ധരിച്ചും ഊഹാസിലെ ശുദ്ധസ്വർണം അരയിൽ കെട്ടിയുമിരുന്ന ഒരു പുരുഷൻ. അവന്റെ ദേഹം വൈഡൂര്യക്കല്ലിനെപ്പോലെയും, അവന്റെ മുഖം മിന്നലിന്റെ പ്രത്യക്ഷതപോലെയും, അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിദീപങ്ങളെപ്പോലെയും, അവന്റെ ഭുജങ്ങളും കാലുകളും മിനുക്കിയ പിത്തളയുടെ വർണ്ണപോലെയും, അവന്റെ വചനങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഘോഷപോലെയും ആയിരുന്നു. ഈ ദർശനം ദാനിയേൽ എന്ന ഞാൻ മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ; എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്മാർ ദർശനം കണ്ടില്ല; എങ്കിലും ഒരു മഹാഭയം അവരുടെമേൽ വീണതിനാൽ അവർ ഒളിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഓടിപ്പോയി. ആകയാൽ ഞാൻ തന്നിച്ചായി അവശേഷിച്ചു ഈ മഹാദർശനം കണ്ടു; എന്നിൽ യാതൊരു ശക്തിയും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല; എന്റെ സൗന്ദര്യം എന്നിൽ ക്ഷയമായി മാറി, എന്നിക്കു ശക്തി നിലനിന്നില്ല. ദാനിയേൽ 10:4-8.

"ദർശനം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു എബ്രായ പദമുണ്ട്; എബ്രായ പദമായ "mareh" എന്നതിന്റെ ചില സവിശേഷതകൾ അവതരിപ്പിച്ചശേഷം നാം അതിനെ പരിഗണിക്കാം. മുൻവചനങ്ങളിൽ "appearance" എന്നു വന്നിരിക്കുന്നത് എബ്രായ പദമായ "mareh" തന്നെയാണ്. അതേ പദം പതിനാറാം വചനത്തിൽ "vision" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പതിനാറാം വചനത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനം ദാനിയേലിനെ ദുഃഖിതനാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ, ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ സാദൃശ്യത്തിലുള്ള ഒരുവൻ എന്റെ അധരങ്ങളെ തൊട്ടു; അപ്പോൾ ഞാൻ വായ്ക്കുറന്ന് സംസാരിച്ചു, എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നവനോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ പ്രഭുവേ, ഈ ദർശനത്താൽ എന്റെ വേദനകൾ എന്നിലേക്കു തിരിഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു, എന്നിക്കോ യാതൊരു ശക്തിയും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ദാനിയേൽ 10:16.

“ദുഃഖങ്ങൾ” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഹെബ്രായ പദത്തിന് ഒരു കതകുകുരു എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്; ആ വാക്യത്തിൽ ദാനിയേൽ കണ്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ “ദർശനം” ഒരു കതകുകുരുവിനെ തിരിച്ചു. പ്രവചനത്തിൽ ഒരു “കതകുകുരു” ഒരു വഴിത്തിരിവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

“ഭൂതകാലത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് പഠിക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ ഉണ്ട്; ഇവയിലേക്കാണ് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നത്, ദൈവം എപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ച അതേ മാർഗ്ഗരേഖകളിലൂടെയാണ് ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്നു എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്നു. ഏദെനിൽ ആദാമിനോടു സുവിശേഷം ആദ്യം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട കാലം മുതൽ എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ, ഇപ്പോഴും അവന്റെ പ്രവർത്തിയിലും ജാതികളുടെ ഇടയിലും അവനെ കൈ കാണപ്പെടുന്നു.

“ജാതികളുടെയും സഭയുടെയും ചരിത്രത്തിൽ വഴിത്തിരിവുകളായ കാലഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനത്തിൽ, ഈ വ്യത്യസ്ത പ്രതിസന്ധികൾ വരുമ്പോൾ, ആ കാലത്തേക്കുള്ള വെളിച്ചം നല്കപ്പെടുന്നു. അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ആത്മീയ പുരോഗതി ഉണ്ടാകുന്നു; അത് നിരസിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ആത്മീയ അധഃപതനവും പൂർണ്ണനാശവും പിന്തുടരുന്നു. കർത്താവ് തന്റെ വചനത്തിൽ, സുവിശേഷത്തിന്റെ ആക്രമണാത്മക പ്രവർത്തനം ഭൂതകാലത്തിൽ എങ്ങനെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുകയായിരുന്നുവോ, ഭാവിയ്ക്കും എങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്നതും, സാത്താനിക ശക്തികൾ അവരുടെ അവസാനത്തെ അത്ഭുതകരമായ പ്രസ്ഥാനം നടത്തും ആ അന്തിമ സംഘർഷം വരെയും, തുറന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.” Bible Echo, August 26, 1895.

പതിനാറാം വാക്യം ബേൽതേശ്ശർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അത് റിപ്പബ്ലിക്കൻ കൊമ്പിനും (രാജ്യം) പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പിനും (സഭ) ഒരുപോലെ ഒരു വഴിത്തിരിവാണ്. അത് ഒരു പ്രതിസന്ധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ ആ ചരിത്രത്തിനായി പ്രത്യേക വെളിച്ചം നല്കപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തെയും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ വഴിത്തിരിവ് ദാനിയേൽ “തൊടപ്പെട്ടപ്പോൾ” സംഭവിച്ചു; മൂന്ന് പ്രാവശ്യം തൊടപ്പെട്ടതിൽ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം. ദാനിയേൽ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം തൊടപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; അവൻ രണ്ടാമതായി തൊടപ്പെട്ടപ്പോൾ, അത് ദാനിയേലിനുവേണ്ടി ഒരു വഴിത്തിരിവായി; ആ വഴിത്തിരിവ് ദാനിയേൽ “mareh” ദർശനം കണ്ട മൂന്ന് പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതുമായിരുന്നു.

അപ്പോൾ, ഇതാ, മനുഷ്യ പുത്രൻ ഓരോ സാദൃശ്യത്തേ ഓടുകൂടിയ ഒരുവൻ എന്റെ അധരങ്ങളെ തൊട്ടു; പിന്നെ ഞാൻ വായ് തുറന്നു സംസാരിച്ചു, എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു വന്നോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ പ്രഭോ, ഈ ദർശനത്തെ ഓർക്കുക എന്റെ വ്യസനങ്ങൾ എന്നിലേക്കു

തിരിഞ്ഞു വന്നു നിൽക്കുന്നവർ; എന്നിങ്ങനെ വാചസ്പത്യം ശേഷിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ. ദാനിയേൽ 10:16.

“മാരെഹ്” എന്ന പദം ദാനിയേൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന നാലു പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത്, അവൻ ദർശനം ഗ്രഹിച്ചു എന്നു അവൻ തന്നെ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു; അവസാനത്തെ മൂന്നു പരാമർശങ്ങൾ, അവൻ ആ പ്രത്യക്ഷത യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ അവന്റെ അനുഭവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷതയുടെ ദർശനം അവൻ മൂന്നാമതായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് പതിനെട്ടാം വചനത്തിലാണ്; അവിടെ അവൻ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം സ്തർശിക്കപ്പെടുന്നു.

അപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ രൂപസദൃശനായ ഒരുവൻ വീണ്ടും വന്നു എന്നെ സ്തർശിച്ചു; അവൻ എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. ദാനിയേൽ 10:18.

“മറാ” ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ പരാമർശമായ പതിനാറാം വാക്യത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ സ്തർശത്തിൽ അവന്റെ ശക്തി നഷ്ടപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ സ്തർശത്തിൽ അവന്റെ ശക്തി പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. പത്താം, പതിനാറാം, പതിനെട്ടാം വാക്യങ്ങളിൽ ദാനിയേൽ സ്തർശിക്കപ്പെടുന്നു. ആറാം വാക്യത്തിൽ ദാനിയേൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും തുടർന്ന് ഗബ്രിയേലിനെയും കാണുന്നു; പിന്നെ പത്താം വാക്യത്തിൽ ഗബ്രിയേൽ ആദ്യമായി ദാനിയേലിനെ സ്തർശിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി; ഇതാ, ശബ്ബാത്ത് ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു പുരുഷൻ; അവന്റെ അരയിൽ ഊഹാസിലെ ശുദ്ധസ്വർണം കെട്ടിയിരുന്നു. അവന്റെ ശരീരം ബെരിൽക്കല്ലുപോലെയും, അവന്റെ മുഖം മിന്നലിന്റെ ദൃശ്യത്തോടു സമാനവുമായി, അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിദീപങ്ങളുപോലെയും, അവന്റെ ഭുജങ്ങളും കാലുകളും മിനുക്കിയ പിത്തളയുടെ വർണ്ണപോലെയും, അവന്റെ വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം ഒരു മഹാസമൂഹത്തിന്റെ ശബ്ദപോലെയും ആയിരുന്നു. ഈ ദർശനം ഞാൻ ദാനിയേൽ മാത്രം കണ്ടു; എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്മാർ ദർശനം കണ്ടില്ല; എന്നാൽ ഒരു മഹാഭയം അവരുടെ മേൽ വീണതുകൊണ്ടു അവർ ഒളിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന് ഔടിപ്പോയി. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ മാത്രമായി അവശേഷിച്ചു; ഈ മഹാദർശനം ഞാൻ കണ്ടു; എന്നിൽ ഒരു ശക്തിയും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല; എന്റെ സൗന്ദര്യം എന്നിൽ ക്ഷയമായി മാറി, എന്നിക്കു യാതൊരു ശക്തിയും നിലനിന്നില്ല.

എങ്കിലും ഞാൻ അവന്റെ വചനങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേട്ടു; അവന്റെ വചനങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ മുഖം നിലത്തോട്ടായി കുനിഞ്ഞു ഗാഢനിദ്രയിൽ വീണു. അപ്പോൾ, ഇതാ, ഒരു കൈ എന്നെ തൊട്ടു; അത് എന്നെ എന്റെ മുട്ടുകളിന്മേലും കൈകളുടെ തലങ്ങളിന്മേലും നിർത്തി. അവൻ എന്നോടടു പറഞ്ഞു: അതിപ്രിയനാ, ദാനിയേലേ, ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധഗ്രഹിച്ചുകൊൾക, നേരെ നിന്നുകൊൾക; ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ

അടക്ക ലേക്കു പുത്തയക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ. അവൻ ഈ വചനം എന്നേ സംസാരിച്ച പ്പെട്ടാൽ ഞാൻ വിറച്ചു കൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. പിന്നെ അവൻ എന്നേ ഓടു പറഞ്ഞു: ദാനിയേലേ, ഭയപ്പെടേണ്ട ഓ; നീ ഗ്രഹിക്കേണ്ട തിന്നുന്നതിന്റെ ഹൃദയം തിരിക്കുകയും നിന്റെ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്ത ആദ്യ ദിവസം മുതൽ നിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കപ്പെട്ടു; നിന്റെ വാക്കുകൾ നിമിത്തം തന്നെയാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ പാർസ്യ രാജ്യത്തു നിന്റെ പ്രഭു ഇരുപത്തെട്ടാമനു ദിവസം എന്നിരിക്കുവിരോധമായി നിന്നു; എങ്കിലും, ഇതാ, പ്രധാന പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരുവനായ മീഖായേൽ എന്നെ സഹായിപ്പാൻ വന്നു; ഞാൻ പാർസ്യ രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ അവിടെ തന്നെ നിന്നു. ഇപ്പോൾ അന്ത്യ ദിവസങ്ങളിൽ നിന്റെ ജനത്തു നിന്നു സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു ഞാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു; എന്തെന്നാൽ ഈ ദർശനം ഇനിയും അനേകം ദിവസങ്ങളുൾക്കു ഓയുള്ളതാണ്. ദാനിയേൽ 10:5-14.

പതിനാറാം വചനത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനം കാണുമ്പോൾ ദാനിയേലിനെ രണ്ടാമതും സ്വർശിക്കുന്നു.

അവൻ എന്നോടു അത്തരത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ മുഖം നിലത്തോട്ടു തിരിച്ചു, വാക്കുറവനായി. അപ്പോൾ, ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരുവൻ എന്റെ അധരങ്ങളെ തൊട്ടു; പിന്നെ ഞാൻ വായുറന്ന് സംസാരിച്ചു, എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നവനോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ യജമാനനേ, ദർശനത്താൽ എന്റെ വേദനകൾ എന്നെ പിടിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്നു, എന്നിക്കോ ശക്തി ഒന്നും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ, ഈ എന്റെ യജമാനന്റെ ദാസൻ ഈ എന്റെ യജമാനനോടു എങ്ങനെ സംസാരിക്കും? എന്നിക്കോ ഉടൻ തന്നെ ശക്തി ഒന്നും ശേഷിച്ചില്ല; ശ്വാസവും എന്നിക്കുള്ളിൽ ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ദാനിയേൽ 10:15-17.

അപ്പോൾ ദാനിയേൽ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം സ്വർശിക്കപ്പെടുന്നു; അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അല്ല, ഗബ്രിയേലിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ ആകുന്നു.

അപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ രൂപസാദൃശ്യമുള്ള ഒരുവൻ വീണ്ടും വന്നു എന്നെ തൊട്ടു; അവൻ എന്നെ ബലപ്പെടുത്തുവി, "അതിപ്രിയനായ മനുഷ്യനേ, ഭയപ്പെടേണ്ട ഓ; നിനക്കു സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ; ബലവാനായിരിക്ക; അതെ, ബലവാനായിരിക്ക" എന്നു പറഞ്ഞു. പ. അവൻ എന്നേ ഓടു സംസാരിച്ച പ്പെട്ടാൽ ഞാൻ ബലപ്പെട്ടു, "എന്റെ പ്രഭുവേ, അരുളിച്ചെയ്യേണമേ; അങ്ങനെ എന്നെ ബലപ്പെടുത്തുവിയിരിക്കുന്നതു്" എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. പ. അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നതെന്തെന്നു നീ നീ അറിയുന്നതുവോ? ഇപ്പോൾ ഞാൻ പേർഷ്യ യുദ്ധം പ്രഭുവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മടങ്ങിപ്പോകും; ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു പോയാൽ, ഇതാ, ഗ്രീസിന്റെ പ്രഭു വരും. എങ്കിലും സത്യത്തു നിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തു നിൽക്കേണ്ടതു മുതൽ തുടങ്ങുന്നതിനക്കു പുറയിച്ചു തുടരാം; ഇവയിൽ എന്നിക്കൊ ഓപ്പ മിരന്ത

നിലകൊള്ളുന്ന വൻ നിങ്ങളുടെ പ്രഭുവായ മീഖായേൽ അല്ലാതെ മറ്റൊരുമില്ല.” ദാനിയേൽ 10:18-21.

ദാനിയേൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം സ്തർശിക്കപ്പെടുന്നു; ആദ്യത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പ്രാവശ്യം അവനെ സ്തർശിച്ചത് ഗബ്രിയേൽ ദൂതനായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം അവനെ സ്തർശിച്ചത് ക്രിസ്തുവായിരുന്നു. ദാനിയേൽ ഒരേ എബ്രായ പദം നാലു പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ചു; എന്നാൽ ആ നാലിൽ ആദ്യ പ്രാവശ്യം, ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ, അവൻ “ദർശനം” മനസ്സിലാക്കിയെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്; എങ്കിലും, മറ്റു മൂന്നു പ്രാവശ്യങ്ങളിലും അവൻ ചെയ്തതുപോലെ, സത്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു തുല്യമല്ല അത്.

ദാനിയേലിന്റെ ദുഃഖാചരണ ദിവസങ്ങൾ അവസാനിച്ചപ്പോൾ, ആ ദിവസങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അവൻ ബോധ്യം ലഭിച്ചിരുന്ന ദർശനത്തെ അവൻ അനുഭവമായി ലഭിച്ചു. ഈ അനുഭവം മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായതാണ്; അവ മൂന്ന് സ്തർശങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും സ്തർശങ്ങൾ ഗബ്രിയേലാൽ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു; മദ്ധ്യസ്ഥമായ സ്തർശം ക്രിസ്തുവിനാൽ ആയിരുന്നു. ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും സ്തർശങ്ങൾ എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യവും അവസാനവുമായ അക്ഷരങ്ങളായിരുന്നു. ആ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ, ദാനിയേൽ തന്റെ കർത്താവിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ താൻ വിമതനായ ഒരു പാപിയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു; അതുകൊണ്ട് മദ്ധ്യസ്ഥമായ സ്തർശം വിമതതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ പതിമൂന്നാമത്തെ അക്ഷരം അതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ.

“എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പത്രോസ് പടവുകളെയോ ചരക്കുകളെയോ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. താൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടുള്ള മറ്റെല്ലാ അത്ഭുതങ്ങളെയും കവച്ച്, ഈ അത്ഭുതം അവന്നു ദൈവികശക്തിയുടെ ഒരു പ്രകടനമായിരുന്നു. യേശുവിൽ അവൻ സകല പ്രകൃതിയെയും തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വഹിക്കുന്ന ഒരുവനെ കണ്ടു. ദൈവത്വത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം അവന്റെ സ്വന്തം അശുദ്ധിയെ വെളിപ്പെടുത്തി. തന്റെ ഗുരുവിനോടുള്ള സ്നേഹം, സ്വന്തം അവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ലജ്ജ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദീനതയോടുള്ള നന്ദി, അതിലുപരി അനന്തമായ പരിശുദ്ധിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ തന്റെ അശുദ്ധിയുടെ ബോധം—ഇവയൊക്കെയും അവനെ കീഴടക്കി. അവന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ വലയുടെ ഉള്ളടക്കം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, പത്രോസ് രക്ഷിതാവിന്റെ കാല്പാദങ്ങളിൽ വീണുകൊണ്ട്, ‘കർത്താവേ, എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ; ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു’ എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.”

ദൈവിക വിശുദ്ധിയുടെ അതേ സാന്നിധ്യമായിരുന്ന ഈ ദൈവത്താൻ തന്റെ ദൂതന്റെ മുമ്പിൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകനെ മരിച്ച വനെപ്പോലെ വീഴ്ത്തുകയായി. അവൻ പറഞ്ഞു: ‘എന്റെ സൗന്ദര്യം എന്നിൽ ക്ഷയമായി

മാറി, എനിക്കു യാതൊരു ശക്തിയും ശേഷിച്ചില്ല. 'അങ്ങനെ തന്നെ, യേശു ഓവുകർത്താവിന്റെ മഹത്വം ദർശിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഘോഷിച്ചു: 'എനിക്കു അയ്യോ! ഞാൻ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അശുദ്ധ അധരങ്ങളുള്ള മനുഷ്യൻ; അശുദ്ധ അധരങ്ങളുള്ള ജനങ്ങളുടെ നടുവിൽ ഞാൻ പാർക്കുന്നു; എന്റെ കണ്ണുകൾ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ രാജാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു.' ദാനിയേൽ 10:8; യേശു ഓവു 6:5. തന്റെ ദൗർബല്യത്തോടും പാപത്തോടും കൂടിയ മനുഷ്യത്വം, ദൈവത്വത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയോടു വിരുദ്ധമായി നിറുത്തപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ താൻ സർവ്വതും അപര്യപ്യവും അശുദ്ധനും ആണെന്ന അവൻ അനുഭവിച്ചു. ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും ഔന്നത്യത്തിന്റെയും ഒരു ദർശനം പ്രാപിച്ച എല്ലാവരുടെയും അനുഭവം ഇങ്ങനെയാണെന്നു.

"പത്രോസ് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'എന്നിരുന്നിട്ടു വിട്ടുപോകേണമേ; ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു;' എന്നിരുന്നാലും, യേശുവിൽനിന്നു വേർപിരിയാൻ തനിക്കാകില്ലെന്നു ബോധിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ അവന്റെ പാദങ്ങളിൽ ചേർന്നു പിടിച്ചു. രക്ഷകൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'ഭയപ്പെടേണ്ട; ഇനിയുമുതൽ നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവനായിരിക്കും.' യേശു ഓവു ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെയും തന്റെ സ്വന്തം അയോഗ്യതയെയും ദർശിച്ചശേഷമാണ് ദൈവിക സന്ദേശം അവനു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടത്. പത്രോസ് സ്വയംനിഷേധത്തിലേക്കും ദൈവിക ശക്തിയിലുള്ള ആശ്രയത്തിലേക്കും നടത്തപ്പെട്ടശേഷമാണ് ക്രിസ്തുവിനായുള്ള തന്റെ പ്രവൃത്തിയിലേക്കുള്ള വിളി അവൻ പ്രാപിച്ചത്." The Desire of Ages, 246.

"മാരെഹ്" ദർശനം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ ദർശനമാണ്; എന്നാൽ ദാനിയേൽ ആ പദം രണ്ടാമത്തെയും നാലാമത്തെയും പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ചിടങ്ങളിൽ ദൂതനായ ഗബ്രിയേൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യ പ്രാവശ്യം, ബെൽത്ത്ശസ്സർ ദർശനം ഗ്രഹിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയായിരുന്നു; എന്നാൽ അവസാനത്തെ മൂന്ന് പ്രാവശ്യങ്ങളും ദാനിയേൽ ദർശനം അനുഭവിക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ ദർശനം അനുഭവിക്കുന്ന ആ മൂന്ന് പ്രാവശ്യങ്ങളിലും അവൻ സ്തുതിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

മഹത്വം കൈവരിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ രൂപദർശനം അവൻ കണ്ടതിന് ശേഷം ഗബ്രിയേൽ ആദ്യമായി അവനെ സ്പർശിച്ചു; ആ അനുഭവം അവനെ "എന്റെ മുഖം നിലത്തോട്ടു കുനിഞ്ഞ ഞാൻ എന്റെ മുഖത്ത് നിന്മേൽ ഗാഢനിദ്രയിൽ" ആയിരിക്കുമ്പോഴായി. ആ ദർശനം ഒരു വേർതിരിവ് ഉളവാക്കി; കാരണം അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വർ "ആ ദർശനം കണ്ടില്ല; എന്നാൽ ഒരു വലിയ നടുക്കടം അവരിന്മേൽ വീണു; അതുകൊണ്ട് അവർ ഒളിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഔടിപ്പോയി." ആദ്യ നിരാശയിൽ യിരെമ്യ ഓവു "ദൈവത്വത്തിന്റെ കൈനിമിത്തം ഏകാന്തനായി ഇരുന്നു." ബെൽത്ത്ശസ്സർിൽ "ശക്തി ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല"; "എന്തെന്നാൽ" അവൻ "സൗന്ദര്യം എന്നിൽ ദുഷ്ടാവസ്ഥയായി മാറി, ഞാൻ ശക്തി

നിലനിർത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

ഗബ്രിയേൽ ആദ്യം അവനെ സ്മരിക്കുകയായിരുന്നു. ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിനെ തന്റെ മുട്ടുകളിലും കൈകളുടെ ഉള്ളുകൈകളിലും ആശ്രയിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് താൻ പറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ ദാനിയേലിനോടു കല്പിച്ചു; വിറെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു. തുടർന്ന് ദാനിയേലിന്റെ ദുഃഖാചരണത്തിന്റെ ഇരുപത്തൊന്ന് ദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണം ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിന് നൽകുന്നു. ഇരുപത്തൊന്ന് ദിവസങ്ങളോളം പാർസ്യരാജാക്കളോടു പോരാടിയതിനുശേഷം, മിഖായേൽ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വന്നു എന്നും, തുടർന്ന് ദാനിയേലിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ഉത്തരം നൽകുകയും "അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ നിന്റെ ജനത്തിന്മേൽ വരുവാനുള്ളതു" ദാനിയേലിനോടു വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി ഗബ്രിയേൽ വന്നുവെന്നും അവൻ വ്യക്തമാക്കി. മിഖായേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ, അന്ത്യദിവസങ്ങളെ ദാനിയേലിനോടു വിശദീകരിക്കേണ്ടതിന്നു ഗബ്രിയേൽ അയക്കപ്പെട്ടു.

വിലാപത്തിന്റെ ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ഗബ്രിയേലിന്റെ വിശദീകരണം ദാനിയേലിന് ലഭിച്ചു; വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ വരിപടി-വരിപടി പ്രയോഗത്തിൽ, അത് യെഹൊനാദാബ് മുപ്പത്തേഴാം അധ്യായത്തിൽ മരിച്ച അസ്ഥികളോടു പ്രവചിച്ചാൻ രണ്ടുതവണ കല്പിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, രണ്ടുപ്രവാചകന്മാരെ അവരുടെ കല്ലറകളിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിപ്പിക്കേണ്ടതിനായി. അത് മിഖായേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന് മോശെയുടെ ദേഹം ഉയിർപ്പിക്കുന്ന സമയത്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്; യൂദായുടെ പുസ്തകത്തിൽ സാത്താനോടു സംവദിക്കാൻ അവൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിനിടെ. വിലാപദിവസങ്ങളുടേ സമഗ്രരൂപരേഖ ഗബ്രിയേൽ നൽകിയതിനു ശേഷം ദാനിയേലിനെ ഇനിയും രണ്ടുതവണ കൂടി സ്മരിക്കപ്പെടാനിരിക്കുന്നു.

ഗബ്രിയേൽ സംസാരിച്ചു തീർന്നശേഷം ദാനിയേൽ "തന്റെ മുഖം നിലത്തേക്കു ചായിച്ചു; അവൻ മൂകനായി"; തുടർന്ന് ക്രിസ്തു തന്നെ ദാനിയേലിന്റെ "അധരങ്ങളെ" "തൊട്ടു"; പിന്നെ ദാനിയേൽ തന്റെ "വായ തുറന്നു സംസാരിച്ചു; എന്റെ മുഖത്ത് നിന്നവനോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ യജമാനനേ, ഈ ദർശനത്താൽ എന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ എന്നിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു; എന്നിക്കോ യാതൊരു ശക്തിയും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ഈ എന്റെ യജമാനന്റെ ദാസൻ ഈ എന്റെ യജമാനനോടു എങ്ങനെ സംസാരിക്കും? എന്നിക്കോ ഉടൻ തന്നെ യാതൊരു ശക്തിയും ശേഷിച്ചില്ല; എന്നിൽ ശ്വാസവും ഇനി ശേഷിച്ചിട്ടില്ല."

ക്രിസ്തുവിനെ ദർശിക്കുകയും അവനോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്ത അനുഭവം ദാനിയേലിനെ പൊടിയിലേക്കു താഴ്ത്തുന്ന വിനീതനാക്കുന്നതു. അവൻ മിണ്ടാതെയായിരുന്ന; യേശുവിന്റെ അധരങ്ങളെ

യാഗപീഠത്തു് ലെ അഗ്നി നീക്ക നൽകു പൂർത്തിയായതുപോലെ ക്രിസ്തു അവന്റെ അധരങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ അങ്ങനെ തന്നെ യായിരുന്നേണ്ടതല്ല.

ഈ പഠനം നാം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരും.

“യശയ്യാവ് തന്റെ കർത്താവിന്റെ മഹിമയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും ഈ വെളിപ്പാട് ദർശിച്ചപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെയും വിശുദ്ധിയെയും കുറിച്ചുള്ള ആഴമായ ബോധം അവനെ ആകമാനം മുടിക്കളഞ്ഞു. തന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ അതുല്യപരിപൂർണ്ണതയും, താനുമൊത്ത് ദീർഘകാലമായി യിസ്രായേലിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നവരുടെ പാപപൂർണ്ണമായ നടത്തിപ്പും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം എത്ര കഠിനമായിരുന്നു! ‘അയ്യോ, എന്നിക്കു നാശം!’ അവൻ നിലവിളിച്ചു; ‘ഞാൻ അശുദ്ധമായ അധരങ്ങളുള്ള മനുഷ്യൻ ആകയാലും, അശുദ്ധമായ അധരങ്ങളുള്ള ജനത്തിന്റെ നടപടിയിൽ ഞാൻ വസിക്കുന്നു ആകയാലും; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ രാജാവിനെ എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു.’ വാക്യം 5. അത്യന്തം വിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിന്റെ അകത്ത് ദൈവികസന്നിധിയുടെ പൂർണ്ണപ്രകാശത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോലെ, തന്റെ സ്വന്തം അപരിപൂർണ്ണതയിലും അശക്തിയിലും വിട്ടുകൊടുത്താൽ, താൻ വിളിക്കപ്പെട്ട ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാൻ താൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കാത്തവനാകും എന്നു അവൻ ഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ വ്യസനം നീക്കുകയും അവന്റെ മഹത്തായ ദൗത്യത്തിനായി അവനെ യോജ്യാനാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഒരു സെരാഫ് അയക്കപ്പെട്ടു. യാഗപീഠത്തിൽ നിന്നെടുത്ത ഒരു ജ്വലിക്കുന്ന കനൽ അവന്റെ അധരങ്ങളിൽ തൊടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ‘ഇതാ, ഇത് നിന്റെ അധരങ്ങളെ തൊട്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ അകൃത്യം നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, നിന്റെ പാപം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’ എന്ന വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കപ്പെട്ടു: ‘ഞാൻ ആരെ അയക്കും? ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആർ പോകും?’ യശയ്യാവ് മറുപടി നൽകി: ‘ഇതാ ഞാൻ; എന്നെ അയക്കേണമേ.’ വാക്യങ്ങൾ 7, 8.”

“സ്വർഗീയ സന്ദർശകൻ കാത്തുനിന്ന ദൂതനോടു കല്പിച്ചു: ‘പോയ് ഈ ജനത്തോടു പറക: നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതുപോലെ കേൾക്കട്ടെ, എങ്കിലും ഗ്രഹിക്കരുത്; കാണുന്നതുപോലെ കാണട്ടെ, എങ്കിലും മനസ്സിലാക്കരുത്. ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം മേദസ്സുള്ളതാക്കുക; അവരുടെ ചെവികൾ ഭാരമുള്ളതാക്കുക; അവരുടെ കണ്ണുകൾ അടപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക; അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളാൽ കാണാതെയും, ചെവികളാൽ കേൾക്കാതെയും, ഹൃദയത്തോടെ ഗ്രഹിക്കാതെയും, തിരിഞ്ഞ് സൌഖ്യം പ്രാപിക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു.’ വാക്യങ്ങൾ 9, 10.”

പ്രവാചകന്റെ കർത്തവ്യം വ്യക്തമായിരുന്നതുപോലെ; പ്രബലമായി നിലനിന്നിരുന്ന ദുഷ്ടതകൾക്കെതിരെ തന്റെ ശബ്ദം പ്രതിഷേധമായി ഉയർത്തേണ്ടതായിരുന്നതുപോലെ. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകതയുടെ ഉറപ്പ്

കൂടാതെ ആ പ്രവൃത്ത ി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ അവൻ ഭയപ്പെട്ടു. “കർത്താവേ, എത്രകാലം?” എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. വാക്യം 11. നിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനങ്ങളിൽ ഒരാളും ഒരിക്കലും പ്രഹരിക്കുകയും മാനസാന്തരപ്പെടുകയും സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുമോ?

“വഴിതെറ്റിയ യെഹൂദാവിനുവേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ ആത്മഭാരം വ്യർത്ഥമായി വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ലായിരുന്നു. അവന്റെ ദൗത്യം സമ്പൂർണ്ണമായി ഫലശൂന്യമാകേണ്ടതുമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അനേകം തലമുറകളായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ അവന്റെ കാലത്തു നീക്കിക്കളയാനാവുമായിരുന്നില്ല. തന്റെ ആയുഷ്കാലമൊട്ടാകെ അവൻ ക്ഷമയുള്ളവനും ധീരനുമായ ഒരു ഉപദേശകനായിരിക്കണം—വിനാശത്തിന്റെ പ്രവാചകനായതുപോലെ പ്രത്യാശയുടെ പ്രവാചകനുമായും. ദൈവികോദ്ദേശ്യം ഒടുവിൽ നിറവേറുമ്പോൾ, അവന്റെ പ്രയത്നങ്ങളുടെയും ദൈവത്തിന്റെ സകല വിശ്വസ്തരുന്മാരുടെയും പ്രയത്നഫലത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വിളവും വെളിവാകുമായിരുന്നു. ഒരു ശേഷിപ്പു രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. ഇത് സംഭവിക്കേണ്ടതിന്നു, മത്സരിക്കുന്ന ജനതയോടു മുന്നറിയിപ്പിന്റെയും അപേക്ഷയുടെയും സന്ദേശങ്ങൾ അറിയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു കർത്താവു പ്രസ്താവിച്ചു: ‘Until the cities be wasted without inhabitant, And the houses without man, And the land be utterly desolate, And the Lord have removed men far away, And there be a great forsaking in the midst of the land.’ വാക്യം 11, 12.”

അനുതപിക്കാതിരുന്നവർക്കു മേൽ വരേണ്ടിയിരുന്ന ഭീമമായ ന്യായവിധികൾ—യുദ്ധം, പ്രവാസം, പീഡനം, ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ശക്തിയും മാനവും നഷ്ടപ്പെടുക—ഇതൊക്കെയും, തങ്ങളോടു വിരോധമായി നിൽക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൈ അവയിൽ തിരിച്ചറിയുന്നവർ അനുതാപത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു വരേണ്ടിയിരുന്നതായിരുന്നു. വടക്കൻ രാജ്യത്തിലെ പത്ത് ഗോത്രങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചിതറിപ്പോകുകയും, അവരുടെ നഗരങ്ങൾ ശൂന്യമായി കിടക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു; വൈരികളായ ജാതികളുടെ നാശകരമായ സൈന്യങ്ങൾ അവരുടെ ദേശത്തെ വീണ്ടും വീണ്ടും അടിച്ചുമുടേണ്ടതുമായിരുന്നു; യെരൂശലേമും ഒടുവിൽ വീഴേണ്ടതായിരുന്നു, യെഹൂദയും ബലരായി കൊണ്ടുപോകപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; എങ്കിലും വാഴുത്തദേശം എന്നേക്കുമായി പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. യേശുവിനോടു സ്വർഗീയ ദൂതൻ നൽകിയ ഉറപ്പ് ഇതായിരുന്നു: ‘അതിൽ പത്തിലൊന്ന് ശേഷിക്കും; അതു വീണ്ടും മടങ്ങിവന്നു തിന്നുകളയപ്പെടും; ഇലകൾ വീഴുമ്പോഴും ഉള്ളസാരം അവയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന എലമരത്തെയും ഓക്കിനെയും പോലെ, വിശുദ്ധ സന്തതി അതിന്റെ ഉള്ളസാരമായിരിക്കും.’ വാക്യം 13.

“ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യ ശക്തിയുടെ അന്തരീമ നിവൃത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഉറപ്പ് യേശുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ധൈര്യം ഉളവാക്കി. ദൂമിയിലെ ശക്തികൾ യെഹൂദാവിനെതിരെ നിരന്നുനിന്നാൽ എന്ത്?”

കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ എതിർപ്പിനെയും പ്രതിരോധത്തെയും നേരിട്ടാൽ എന്ത്? യേശു ചവ്വാഴ്ചവിനെ, സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ, കണ്ടിരുന്നൂ; 'സകല ഭൂമിയും അവന്റെ മഹത്വത്തോടെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നൂ' എന്ന സെരാഫീമുകളുടെ ഗാനം അവൻ കേട്ടിരുന്നൂ; പിന്നെ തിരിഞ്ഞുപോയ യെഹൂദാവിനോടുള്ള യഹോവയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ശക്തപരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പാപബോധം വരുത്തുന്ന ശക്തി അനുഗമിക്കുമെന്ന വാഗ്ദത്തവും അവൻ ലഭിച്ചിരുന്നൂ; അത് തന്റെ മുമ്പിലുള്ള പ്രവൃത്തിക്ക് വായിപ്രവാചകൻ ശക്തിപ്പെട്ടു. വാ.

3. ദീർഘവും കഠിനവുമായ തന്റെ ദൗത്യ കാലമൊട്ടാകെ ഈ ദർശനത്താൽ നിന്റെ സ്മരണം അവൻ കൂടെ വഹിച്ചു. അറുപതു വർഷമോ അതിലധികമോ കാലം അവൻ യെഹൂദയുടെ മക്കളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷയുടെ പ്രവാചകനായി നിന്നു. സഭയുടെ ഭാവിയിലെ ജയം സംബന്ധിച്ച തന്റെ പ്രവചനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ധൈര്യത്തോടെ, ഇനിയും കൂടുതൽ ധൈര്യത്തോടെ വളർന്നു." Prophets and Kings, 307–310.